

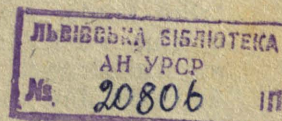
ROZKAZ Nr. 31.

Lwów, dnia 12. grudnia 1919.

TREŚĆ:

L. p. 658. — Pochwalne uznanie.
L. p. 659. — Przedkładanie raportów taborowych i koni.
L. p. 660. — Ewidencja koni wojskowych.
L. p. 661. — Odkazanie stajen.
L. p. 662. — Odszkodowanie za zaginione konie.
L. p. 663. — Podkuwanie koni oddziałów etapowych we Lwowie.

L. p. 664. — Przeniesienia.
L. p. 665. — Przydział.
L. p. 666. — Zwolnienie.
L. p. 667. — Urlopowanie.
L. p. 668. — Przedłużenie urlopu.
Awiza 131—135.

L. p. 658. — Pochwalne uznanie.

Na wniosek Komisji perlustracyjnej koni przy D. O. E. Lwów wyrażam moje pochwalne uznanie Dowódcy pow. etap. Zaleszczyki, por. Rarogiewiczowi, za energiczne i sumienne zajęcie się zbiórką koni, należących do Skarbu polskiego, oraz wzorowe prowadzenie ewidencji, wskutek czego tak cenny materiał koni został dla Skarbu polskiego uratowany. (L. 149/wet.)

L. p. 659. — Przedkładanie raportów taborowych i koni.

Z nadsyłanych do Referatu taborów wykazów koni i materiału taborowego można stwierdzić, że wiele powiatowych Dowództw nie stosuje się zupełnie do wydanych w tym kierunku rozkazów, bądź to nadsyłając je spóźnione, bądź też bardzo niedbale i zupełnie ogólnikowo zestawione, ewentualnie nie nadsyłając wogóle żadnych wykazów. W szczególności wykazy koni nie odpowiadają prawie z reguły raportom stanu, odsy-

lanym do D. O. E. tak pod względem ilościowym jak też co do wyliczania podległych oddziałów, pomijając zupełnie wyraźny rozkaz tut. Nr. 14 L. p. 299, który objaśnia, w jaki sposób i dla których formacji mają P. D. E. przedkładać peryodyczne wykazy koni i materiału taborowego.

Celem ujednostajnienia i przypomnienia przepisów oraz terminów, odnoszących się do przedkładania raportu koni i wyposażenia taborowego, zarządzam, co następuje:

Raporta wyposażenia taborowego oraz wykazy koni przedkładają Baony etapowe, wszystkie D. P. E., Dowództwo Żandarmerii O. E., składy etapowe i Zapas koni 10. każdego miesiąca, tak, by one nadeszły do Referatu taborów D. O. E. najpóźniej do 15. każdego miesiąca, pod osobistą odpowiedzialnością Dowódcy oddziału.

Wzory do raportu wyposażenia taborowego zamieszczone są w rozkazie D. O. E. Nr. 15; do raportów koni w rozkazie D. O. E. Nr. 7. Dowództwa, przedkładające takie sprawozdania, wyszczególniają każdy oddział i formację temuz podległą, jak n. p.:

	E t a t w. tab.			Stan fakt. w. tab.	R ó ż n i c a w. tab.			Odesłano do szpit.	Padło	U w a g a
D. P. E. w Tarnopolu . .	2	4	1	4	-1	—	—	1	—	etat niezatwierdzony
Szpital zap. w Tarnopolu .	—	6	—	8	—	—	+2	—	—	
Rej. kwat. bud. Tarnopol .	—	4	—	4	—	—	—	—	—	
Magaz. żywność. w Tarnopolu	—	—	—	6	—	—	—	—	—	
Stacya etap. w Skalicie . .	—	2	1	4	—	+1	+2	—	—	
	2	16	2	26	-1	+1	+4	1	—	

Zauważa się, że za nieprzedłożenie, względnie nienależyte lub spóźnione nadesłanie raportów koni i wyposażenia taborowego pociągnę winnych do odpowiedzialności sądowej. (L. 756/Tab.)

L. p. 660. — Ewidencja koni wojskowych.

(ad Dzien. Rozk. Wojsk. Nr. 89. z dnia 20. września 1919, Nr. 3262.)

W celu przeprowadzenia ewidencji koni we wszystkich oddziałach, zakładach i urzędach wojskowych zarządzam, co następuje:

Wszystkie konie, będące własnością Skarbu wojskowego, podlegają obowiązkowej ewidencji.

Ewidencja koni polega na prowadzeniu w tym celu ustanowionych następujących ksiąg i kart ewidencyjnych.

Księga ewidencyjna koni oddziałowa winna być prowadzona we wszystkich samodzielnych oddziałach (pułkach, samodzielnych baonach, dywizyonach), zakładach i urzędach wojskowych (wzór Nr. 1, załącznik Nr. 1).

Pododdział (szwadron, baon, kompania, bateria) prowadzi swoją księgę ewidencyjną pododdziałową (wzór Nr. 2, załącznik Nr. 2).

Do wymienionych ksiąg ewidencyjnych muszą być wpisane wszystkie konie oddziału, względnie pododdziału, szczegółowo wypełniając wszystkie rubryki ksiąg.

Do ksiąg ewidencyjnych muszą być wpisane tylko konie, przewidziane w etacie każdego oddziału. Posiadanie koni nadetatowych lub koni nie wniesionych do ksiąg ewidencyjnych jest niedopuszczalne pod osobistą odpowiedzialnością dowódcy oddziału.

Dla przeprowadzenia ewidencji koni i wpisania do ksiąg dowódca każdego oddziału wyznacza specjalną komisję ewidencyjną, w skład której wchodzi dwóch oficerów (jeden z nich w miarę możliwości oficer sztabowy) i lekarz weterynaryi.

Komisja ewidencyjna wpisuje przedstawiane jej kolejno według pododdziałów konie do ksiąg ewidencyjnych oddziału, względnie pododdziału. Konie po wpisaniu do ksiąg otrzymują numer kolejny. Każdy oddział prowadzi swoją numerację koni, poczynając od numeru 1-go. Najwyższy numer stanowi ostatnią liczbę konia etatowego danego oddziału (n. p. jeżeli według etatu oddział może posiadać 100 koni, najwyższym numerem będzie numer setny).

Konie pododdziału, wpisywane do księgi pododdziałowej, otrzymują numery kolejnej księgi pododdziałowej oraz numery księgi ewidencyjnej oddziałowej, według których są w tej księdze zapisane.

O ile oddział lub pododdział nie posiada koni w liczbie ustanowionej etatem, komisja ewidencyjna, wpisując konie według pododdziałów do księgi ewidencyjnej oddziałowej, winna zostawić odpowiednią ilość miejsc dla koni brakujących do etatu.

Konie, przybywające w ciągu roku do oddziału dla uzupełnienia etatu koni, otrzymują odpowiedni przydział do pododdziału i winne być wpisane niezwłocznie do księgi ewidencyjnej trybem wyżej wskazanym według kolejnych numerów księgi ewidencyjnej, pozostawionych dla brakujących do etatu koni.

Po wpisaniu konia do księgi ewidencyjnej oddziałowej, komisja jednocześnie piętnuje konia przez wypalenie na szyi z lewej strony pod grzywą

liczby porządkowej danego oddziału oraz litery początkowej nazwy oddziału, n. p.:

2. p. piechoty Leg.	2. PL.
3 p. ułanów	3. U.
2. p. art. ciężkiej	2. Ac.
2. Dyon. taborów	II. tab.
2. p. Szwoleżerów	2. Sz.

Na zasadzie sporządzonej przez Komisję księgi ewidencyjnej oddziałowej, Dowództwo każdego oddziału wydaje na każdego konia „Kartę ewidencyjną” (wzór Nr. 3, zał. Nr. 3), sporządzoną z dobrego papieru.

Kartę ewidencyjną po jej dokładnem wypełnieniu podpisuje Dowódca oddziału i odnośnego pododdziału.

Kartę ewidencyjną konia winien mieć zawsze przy sobie używający konia.

Wszelkie zmiany, które w karcie ewidencyjnej są notowane, dowódca pododdziału (baonu, kompanii, szwadronu, baterii i t. d.) potwierdza.

Księga ewidencyjna koni oddziałowa znajdować się winna zawsze przy Dowództwie oddziału. Księga ewidencyjna koni pododdziału winna być przy jego dowództwie i prowadzi się pod odpowiedzialnością dowódcy pododdziału.

Księgi oraz karty ewidencyjne w oddziałach i pododdziałach winne być corocznie, po otrzymaniu nowego remontu zamieniane nowemi, uwzględniając w nowych księgach i kartach wszelkie zmiany, zasze w ciągu roku w stanie ewidencyjnym koni. Stare księgi i karty ewidencyjne są przechowywane nadal w swoich oddziałach.

W razie czasowego przydelegowania poszczególnych części danego oddziału do baonu, szwadronu, baterii włącznie, oraz oddzielnych żołnierzy lub zaprzęgów wraz z końmi do innych oddziałów, karty ewidencyjne winne znajdować się w posiadaniu odkomenderowanych części oddziału lub poszczególnych żołnierzy w myśl zasady, że karta ewidencyjna towarzyszy wszędzie odnośnemu koniowi. W tych wypadkach oddział, z którego konie czasowo zostały wydzielone robi w odpowiednich rubrykach adnotację w księgach i kartach ewidencyjnych. Oddział, do którego konie czasowo przybyły z innego oddziału, nowych kart im nie wydaje i do swych ksiąg ewidencyjnych nie wpisuje.

Powrót konia do Oddziału po upływie delegacji (komenderówki) również winien być uwidoczniony w ten sam sposób w księgach i kartach ewidencyjnych tego oddziału, w ewidencji którego konie się znajdują.

W razie przeniesienia koni danego oddziału do innego na stałe, wraz z koniem przesyła się jego kartę ewidencyjną i wykreśla tego konia z ksiąg ewidencyjnych, zwalniając odnośny numer ewidencyjny.

Oddział do którego koń przybył, sprawdza go z otrzymaną kartą ewidencyjną, wpisuje do swoich ksiąg ewidencyjnych i na podstawie starej karty ewidencyjnej wystawia nową, dając kolejny numer swojej księgi ewidencyjnej i odsyła ją niezwłocznie do tego oddziału z którego koń przybył.

W razie zejścia konia (zaginięcia, padnięcia) po sporządzeniu protokołu przez Komisję, wyznaczoną w tym celu przez dowództwo oddziału (w składzie 2 oficerów i 1 weterynarza) koń ten winien być wykreślony z ksiąg ewidencyjnych co stwierdza się odpowiednią adnotacją (w rubryce uwaga) w księdze ewidencyjnej, potwierdzoną

KSIEGA EWIDENCYJNA KONI.

Oddział

Nr. kolejny	Nr. karty ewidencyjnej	Nazwa konia (imię)	O P I S K O N I A					
			Wiek	Płeć (wałach, klacz, ogier)	Wzrost	Typ konia*)	Maść, odmiany, rasa, pochodzenie	Piętna (znaki wypa- lane)
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								

*) Typ konia oznacza się literami: W (wierzchowy), A (artyleryjski), T (taborowy), J (juczny).

Cena konia remontowa	Data przybycia konia i skąd	Data wyjścia konia i dokąd	Pododdział	U W A G I
10	11	12	13	14

podpisem dowódcy oddziału. Zwolniony w ten sposób numer kolejny w księdze ewidencyjnej otrzymuje nowy koń wchodzący na to miejsce, oraz nową kartę ewidencyjną.

Wpisywanie do ksiąg ewidencyjnych koni, przybywających na miejsce wykreślonych z przy czyn wyżej wskazanych, o ile etat koni w oddziale jest już całkowicie zapełniony, odbywa się w końcu księgi ewidencyjnej dając im zwolnione numery, pozostałe po koniach wykreślonych.

Szpitala, zapasy i stacje dla wycieńczonych koni prowadzą księgi i karty ewidencyjne tylko dla swoich koni etapowych. Konie przybywające z oddziałów do wymienionych zakładów pozostają w ewidencji swych oddziałów na cały czas nieobecności. Z końmi tymi postępuje się w ten sam sposób, jak wyżej wskazane dla koni, czasowo delegowanych do innych oddziałów. W tym wypadku odnośne oddziały przesyłają wraz z końmi ich karty ewidencyjne, na których dany zakład (szpital zapas i t. p.) odnotowuje czas pobytu konia i odsyła je wraz z końmi po ich wyzdrowieniu. Jeżeli koń padnie w tym oddziale i zakładzie, w którym czasowo się znajduje, natychmiast powinien być sporządzony akt zejścia (przez komisję w składzie dwóch oficerów i jednego lekarza weterynaryi), który wraz z kartą ewiden cyjną padłego konia odsyła się do tego oddziału, do którego koń należał.

W razie zaginięcia konia, przed sporządze niem odnośnego aktu, winno być przeprowadzone dochodzenie w celu zbadania przyczyn zaginięcia konia i ewentualnego pociągnięcia do odpowie dzialności winnych.

Po otrzymaniu aktu zejścia i karty ewiden cyjnej oddział wykreśla tego z ksiąg ewiden cyjnych.

Wszelkie przychożące z oddziałów zapotrze bowania na konie w zamian za konie padłe, zaginione i t. p. winne się opierać na odnośnych aktach zejścia, które w tym celu do zapotrze bowań muszą być dołączone.

Bez aktów zejścia i dochodzeń o koniach zaginionych, nowe konie w zamian za utracone, wydawane nie będą.

Główna kontrola i nadzór ewidencji stanu koni w oddziałach należy do departamentu VIII-go Sekcyi remontu i D. O. G. Kontrola ta skutecznia się przez peryodyczne otrzymywanie z oddziałów dokładnych wykazów o stanie koni danego oddziału zgodnie z poprzednio wydanymi rozkazami M. S. W. (dzien. Rozk. Wojsk. Nr. 23. poz. 764/1919.) oraz za pomocą częstych inspekcji i przeglądu koni, przeprowadzane w oddziałach przez specjalnie wyznaczone w tym celu przez D. O. G. lub Dep. VIII. komisje, które ze swych czynności przedkładają szczegółowe sprawozdania. Za wszel kie ujawnione podczas przeglądu koni w oddzia łach braki, odnoszące się do stanu koni są odpow iedzialni dowódcy oddziałów i pododdziałów, którzy ze swej strony winni śledzić aby konie w powierzonych im oddziałach (pododdziałach) pod każdym względem znajdowały się w jaknaj lepszym stanie. Mając na względzie, że zaopatry wanie w obecnych warunkach oddziałów wojsko wych w konie przedstawia kolosalne trudności spowodowane wyczerpaniem materiału końskiego w kraju, jak również niemożnością otrzymania potrzebnej ilości koni z zagranicy, rozkazuje ota czać jak największą opieką ten materiał koński, który jest w posiadaniu oddziałów w celu ogra niczenia ubytku koni do minimalnych rozmiarów.

Zamieszczone w rozkazie Nr. 141. Kwat. Dow. Fr. Gal. z dnia 11. października 1919. O. W. Kwat. 516. przepisy zaprowadzenia względnie zmiany ewidencji koni wojskowych odnoszą się również do Oddziałów podległych D. O. E. Lwów.

Do tego rozkazu podaje się następujące obja śnienia: Oddziałową księgę ewidencyjną koni, prowadzą tylko Bataliony etapowe, Taborowy Pluton Sztabowy D. O. E. Dowództwo Żandar meryi Okręgu etapowego we Lwowie, oraz po wiatowe Dowództwo Etapu w Kołomyi, dla Pokucia t. j. Kołomyi, Peczeniżyna, Kossowa, Sniatyna, Horodenki i Zaleszczyk oraz dla pod ległych Stacji i formacji etapowych w Czort kowie, dla Czortkowa, Husiatyna, Buczacza, Borszczowa i Jezierzan oraz podległych Stacji i formacji etapowych w Tarnopolu dla Ska łatu, Zbaraża i Wiśniewca, oraz podległych Stacji i formacji etapowych w Złoczowie dla Zło czowa, Kamionki strumiłowej, Radziechowa, Bro dów, oraz podległych Stacji i formacji etapowych, oraz w Brzeżanach dla Brzeżan, Zborowa i Podhajec oraz podległych Stacji i formacji etapowych.

Wszelkie inne oddziały prowadzą jedynie tylko księgę ewidencyjną pododdziałową.

Skutkiem tego zarządzenia konie poszcze gólnych Kompanii, Plutonów detaszowanych, Od działów ubezpieczenia linii kolejowych i wszel kich innych jednostek wchodzących ewidencyjnie w skład jednego z Batalionów etapowych mają wspólną księgę oddziałową w odnośnym Baonie, dla siebie zaś prowadzą jedynie księgę podod działową.

Kompanie lotne mają wspólną księgę oddzia łową w Baonie uzupełniającym etapowym Lwów.

Powiatowe Dowództwa Etapowe z wyjątkiem Kołomyi, Czortkowa, Tarnopola, Złoczowa i Brze żan wszystkie Stacje etapowe, magazyny pro wiantowe, obozy jeńców i wszelkie inne Oddziały nie należące ewidencyjnie do Baonów etapowych mają wspólne księgi oddziałowe w swoich Okrę gach wyżej wymienionych, same natomiast prowa dzą tylko księgi pododdziałowe ewidencyjne.

Powiatowe Dowództwa Żandarmerji, poste runki Żandarmerji, Oddziały lotne posiadają księgę oddziałową przy Dowództwie Żandarmerji Okręgu Etapowego we Lwowie, same zaś prowa dzą tylko księgi pododdziałowe.

Przypomina się, że konie etatowo przyznane, muszą mieć wypalane numera przez Komisję perlustracyjną koni D. O. E. na prawem przednim kopycie. Po myśli powołanego wyżej rozkazu Nr. 141. piętnować się będzie konie przez wypa lanie na szyi z lewej strony pod grzywą litery „E.” oraz numerów porządkowych księgi oddzia łowej.

Piętnowanie skuteczni Komisyja złożona z Dowódcy Baonu względnie D. P. E. jednego oficera oraz lekarza weterynaryi (cywilnego lub wojskowego).

Znak cechowniczy i numera pobiorą Baony względnie D. P. E. wymienione w rozkazie, w składach taborowych w Złoczowie za asygnatą Referatu taborów.

W powołaniu na ten rozkaz przypomina się, piętnować i wciągać w ewidencję wolno tylko konie etatowo przyznane t. j. dla D. P. E. 4 konie ewentualnie 1 koń wierzchowy, Stacja cya etapowa 2 względnie w razie zatwierdzenia przez D. O. E. lub Komisję perlustracyjną 4 ko nie, Dowództwo Baonów 3 konie wierzchowe,

4 taborowe, Dowództwo Kompani 1 wierzchowy 6 pociągowych, na każdy karabin maszynowy o ile niema koni jucznych po 2 konie.

Konie oddane do robót rolnych nie należy wciągać ani do księgi oddziałowej, ani też do księgi pododdziałowej. Dla koni tych prowadzić będą referenci rolniczy przy powiatowych Dowództwach osobną księgę na wzór księgi ewidencyjnej pododdziałowej z tem, że koniom tym należy wypalać jedynie na szyi literę „E” bez numerów natomiast posiadać one będą na prawem przednim kopycie numer wypalane przez Komisję perlustracyjną D. O. E. Konie te dopiero z chwilą zaciągnięcia z robót i definitywnego przydziału do Oddziału otrzymują piętnowane numera na szyi.

To samo dotyczy koni nie etatowych znajdujących się względnie przebywających do zapasu koni w Chodorowie z którymi należy w ten sam sposób postępywać o ile nie posiadają już wypalanych znaków.

Oddziały w których etaty nie są dotychczas ani rozkazem D. O. E. lub też Komisji perlustracyjnej koni unormowane mają zgłosić za pośrednictwem przynależnego D. P. E. swoje zapotrzebowanie opatrzone opinią przełożonego Dowódcy powiatu.

Przeprowadzenie ewidencji musi nastąpić najpóźniej do 31 grudnia b. r. o czem pod osobistą odpowiedzialnością dowódcy, zameldują D. O. E.

Druki potrzebne do tej ewidencji znajdują się jeszcze w druku, skutkiem czego należy jedynie aż do rozesłania tychże przeprowadzić zmianę w dotychczasowych księgach uzupełniając je według nowych wzorów.

Z dniem 1. stycznia 1920 muszą wszystkie oddziały posiadać księgi ewidencyjne i wszelkie druki według wzorów nowo zaprowadzonych.

Czas odebrania druków ogłoszony będzie w rozkazie. L. 692/tab.

L. p. 661. Odkazanie stajen.

W ostatnich czasach stwierdzono kilka wypadków zaważenia zaraźliwych chorób zwierzęcych, a przedewszystkiem nosaczyny przez umieszczenie koni w stajniach nieodkazanych i zapowietrzonych.

Przypominając wydane poprzednio w tym kierunku zarządzenia zabraniam umieszczania koni w stajniach końskich bez poprzedniego dokładnego odkazania ich a to zapomocą należytego wyczyszczenia stajen, usunięcia gnoju i wierzchniej warstwy ziemi, wymycie drewnianych części składowych gorącym ługiem, sporządzonym z popiołu drzewnego, trzy szalki popiołu we wiadrze wody gotować pół godziny a po odciedzeniu stosować w gorącym stanie, oraz za pomocą wybielenia stajni i zlania podłogi świeżo ugaszonym, gorącym mlekiem wapiennym.

O ile stosunki klimatyczne wymagają ze względów zdrowotnych koniecznego zakwaterowania koni, należy tymczasowo aż do ukończenia dezynfekcyi umieścić konie w stajniach lub stanowiskach przeznaczonych dla bydła rogatego lub szopach i stodołach i to po dokładnem stwierdzeniu że w miejscach tych nie stały poprzednio żadne konie.

Równocześnie polecam Powiatowym Dowództwom Etapu zaopatrywać zarządy rejonów budowlanych w odpowiednią ilość wapna niegaszonego skąd oddziały pobierać je mogą za kwitem stwierdzonym przez wojskowych lekarzy weterynaryjnych dla celów odkazania stajen.

(L. 99/wet.)

L. p. 662. — Odszkodowanie za zaginione konie.

(Z rozkazu D. O. G. Lwów, 1. 92. ex. 1919).

Pełnomocnik Gł. Urzędu Likwidacyjnego we Wiedniu pismem l. 8291 z 6/X. 1919 ogłasza:

Na podstawie uchwały kolegium Pełnomocników przy likw. Ministerium Wojny we Wiedniu, to Ministerstwo jakoteż likw. Min. Obrony krajowej mają wypłacać odszkodowanie za zaginione konie, a mianowicie w następujących wypadkach:

1) Za własne konie oficerów, oddane władzom wojskowym podczas oblężenia twierdzy Przemyśla na cele wyżywienia wojska.

2) Za własne konie, zaginione przez działanie broni nieprzyjacielskiej lub wskutek trudów wojskowych, o ile odnośny oficer nie otrzymał jeszcze innego konia. Odszkodowanie wynosi 900 K. Do podania załączyć należy certyfikat (oryginał) wystawiony swego czasu przez władze wojskowe b. armii austro-węgierskiej.

3) Za własne konie, które zbiegły od przynależnych oddziałów, o ile można przypuszczać, że konie te zostały przyjęte przez inne oddziały, potem za konie, oddane do szpitalów końskich i stamtąd nie zwrócone bez winy właściciela.

Odszkodowanie wynosi 900 K. Do podania należy dołączyć certyfikaty lub potwierdzenie władz wojskowych (cywilnych) dawnego zarządu austro-węgierskiego.

PP. Oficerowie (urzędnicy wojskowi) którzy chcą żądać odszkodowania za konie zechcą skierować do 30. grudnia b. r. podania do swych przełożonych D. O. G. względnie wprost do M. S. Wojsk. z dokładnem przedstawieniem całej sprawy i wszystkimi dokumentami (certyfikaty) potwierdzenia, i t. d.

Cała sprawa odszkodowania, roszczeń i pretensyi do dawnej aust.-węgierskiej monarchii została omówioną jeszcze przed ustaleniem warunków pokojowych z Austryą. Wobec traktatu pokojowego masa likwidacyjna właściwie przestała istnieć, wskutek tego wypłaty na teże rachunek nie będą prawdopodobnie uskutecznione, jest zatem wskazanem zgłaszać te roszczenia i pretensye do dawnej austro-węgierskiej monarchii — polskiemu urzędowi powołanemu do rejestracyi wszelkich roszczeń obywateli polskich, celem dochodzenia tychże przy „Komisji reparacyjnej” przewidzianej w traktacie pokojowym. (L. 16883/2402 P./III. Int.)

L. p. 663. — Podkuwanie koni oddziałów etapowych we Lwowie.

Na skutek porozumienia się z Dowództwem Okręgu Generalnego Lwów, oddziały etapowe nie posiadające własnych kowali mogą posyłać do kucia do Dowództwa szkoły kucia przy ulicy Balonowej. Ze względów technicznych poleca się, by każdy oddział wysyłający tam konie porozumiał się wpiertw wprost z Dowództwem Szkoły kucia co do terminów podkuwania. (L. 769/6. Tab.)

L. p. 664. — Przeniesienie.

N. D. W. P. Rozkazem z dnia 3/XII. b. r. Nr. Szt. Gener. 68174/IV. przeniosło Mjra Antoniego Chitrego, z P. D. E. Kołomyja do M. S. Wojsk Dep. I. Sekcyi poborów i uzupełnień, gdzie wymieniony po ukończeniu urlopu ma się niezwłocznie zgłosić. (L. 275/I. P.)

Karta ewidencyjna Nr.

Oddział: Pododdział:

Data przydziału konia:

Opis konia:

Nazwa (imię):

Typ:

Maść:

Płeć:

Wzrost:

Wiek:

Znaki palone:

Rasa (pochodzenie):

Używający konia:

Choroby:

Data kucia:

Uwagi o pielęgnowaniu:

Komendant oddziału:

Pieczczę:

Komendant pododdziału:

KSIEGA EWIDENCYJNA KONI.

Oddział

Pododdział

Nr. kolejny	Nr. karty ewiden- cyjnej	Nazwa konia (imię)	O P I S K O N I A					
			Wiek	Płeć (wałach, klacz, ogier)	Wzrost	Typ konia*)	Maść, odmiany, rasa, pochodzenie	Piętna (znaki wypa- lane)
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								

*) Typ konia oznacza się literami: W (wierzchowy), A (artyleryjski), T (taborowy), J (juczny).

Cena konia remontowa	Używający konia	Data przybycia konia i skąd	Data wyjścia konia i dokąd	U W A G I
10	11	12	13	14

L. p. 665. — Przydział.

M. S. Wojsk rozkaszem z dnia 26/XI. Nr. 34972/IV, 44512. przydzieliło Por. Strumieńskiego Macieja, do D. O. E. Małopolski.

Wymienionego przydziela się do Batalionu Etap. Uzupeł. we Lwowie (L. 582/I. P.)

W miejsce Kpt. Klocka Ludwika powołanego do N. D. W. P. (Szt. Gen. L. 64283/IV./12.) Dowódcą P. E. Czortków mianuję Por. Hanusa Jakóba. (L. 1591/12. Pers.)

Kpt. Ocetkiewicza Maryana, z D. P. E. Brzeżany przenoszę do Kamieńca Podolskiego na Dowódcę Miasta i placu. (L. 1593/12. Pers.)

Ppor. Ochrymowicza Michała, i Ppor. Konstantina Edmunda, z I. Baonu Etapowego Złoczów przydzielam do III. Baonu Etapowego w Tarnopolu. (L. 522/12. Pers.)

Szereg. Romana Szczepańskiego, z III. Kompanii Etapowej w Peczenizynie przedzielam do Warsztatów kuchen polowych WP. we Lwowie ul. na Błonie, jako zawodowego stelmacha. (L. 1389/Pers.)

L. p. — 666. — Zwolnienie.

St. wachm. Maryana Majchera z Oddziału Żandarm. pol. D. O. E. zwalniam z czynnej służby

Za zgodność:

MARYAŃSKI mjr. szt. gen.

Szef sztabu.

Awizo 131.

Zawiadamia się podległe oddziały i Zakłady iż warsztaty kuchni polowych W. P. Lwów Na Błonie otwarte są aż do odwołania od godz. 8-mej do 15-tej. (JL. 15761/4777/Int.)

Awizo 132.

a) na M. S. Wojsk. Sekcyja Pob. i Uzupeł. L. 10812/IV P. z 8/11.

Ponieważ zdarza się często, że książeczki wojskowe, przesyłane z P. K. U. do oddziałów giną po drodze, wobec tego, celem uniknięcia na przyszłość podobnych wypadków, we wszystkich wypadkach, w których przewidziane jest według obowiązujących przepisów podobne przesyłanie książeczek wojskowych, P. K. U. będą przysyłały do oddziału, zamiast książeczek wojskowych, zawiadomienia o decyzji w sprawie zwolnienia, względnie odroczenia dla danego żołnierza.

Na podstawie tego zawiadomienia oddział wystawia tymczasowe zaświadczenia, a P. K. U. wydaje książeczkę wojskową dopiero po otrzymaniu z oddziału arkusza ewidencyjnego. (Nr. 13680. V.)

b) na M. S. Wojsk. Dep. Pers. 2339 kw. z 12/11. 1919. urguje się nadesłanie kart kwalifikacyjnych por. Kuelberta Szymona, Peklera Henryka, ppor. Mazanowskiego Henryka, Steina Leona, i Madeyskiego Ignacego. Karty te prześlą odnośnie dowództwa pod odpowiedzialnością dowódców jak najrychlej do Dep. Pers. wprost. (Nr. 3792. V. pf)

c) Oddział, w którym służy Strojnowski Maryan urzędnik poza etatowy Izob. Obrachunkowych

wojskowej z powodu przekroczenia wieku poborowego. (L. 1265/Pers.)

L. p. 667. — Urlopowanie.

Por. Stanisławowi Rarogiewiczowi Dowódcy V. Baonu Etap. w Zaleszczykach udzielam 14-dniowego urlopu do Przeworska i Dzikowa od dnia 20. grudnia b. r. do dnia 4. stycznia 1920.

(L. 1519/12. Pers.)

Por. Bronisławowi Bednarczukowi Dowódcy Stacji Etapowej w Chorostkowie udzielam 14-dniowego urlopu w ważnych sprawach rodzinnych. (L. 568/12. Pers.)

Ppor. Aleksandrowi Zdrojewskiemu, z biura kartograficznego D. O. E. udzielam 4-o tygodniowego urlopu w ważnych sprawach rodzinnych do Mińska. (L. 470. Pers.)

L. p. 668. — Przedłużenie urlopu.

Jedn. plut. Kazimierzowi Wiechowi, z 2/IV. Komp. Etap. w Czortkowie przedłużam udzielony mu rozkazem D. O. E. L. 254/P. po myśli rozkazu M. S. Wojsk 996/IV. P. urlop na studia do dnia 10. marca 1920. (L. 254/P.)

Dowódca:

MADZIARA Gen. ppor. m. p.

Min. Pocht. i Telegrafów doniesie przydział tegoż telegraficznie do Oddziału V. Naczelnego Dowództwa z powołaniem się na liczbę aktu.

(Nr. 35925. V. pf.)

d) Oddział, w którym służy kpt. Ludwik Ramulla i podpor. Feliks Ramulla zgłosi ich przydział do Sądu Polowego D. O. G. Lwów na pismo tegoż sądu Nr. 299. (Nr. 129745. V.)

e) Oddział, w którym znajduje się lub znajdował się por. i dowódca K. K. M. Rogalski doniesie o tem bezzwłocznie Sądowi Polowemu 3. Dyw. piechoty Legionów przy powołaniu się na liczbę czynności K. 71. 19. (Nr. 13726. V. pf.)

f) Sąd Polowy 3. Dywizji piechoty Legionów poszukuje: aktem 940. 19. szeregowca Gołucha Seweryna 8. p. p. Legionów, ur. w r. 1900 w Kielcach rz. kat. robotnika z zawodu obwinionego o dezercję.

Miejsce zamieszkania rodziców: Lublin ul. Leszno 12—29.

Aktem 939. 19. szer. Majkowskiego Jana z 8. p. p. Legionów 8. komp. ur. w r. 1900. w Rurach Bregitkowskich, powiecie lubelskim rz. kat. maszynistę z zawodu obwinionego o kradzież, rabunek i dezercję. Rysopis Majkowskiego: włosy blond, oczy niebieskie, brwi ciemno gęste, twarz okrągła, usta mierne, wzrost 1'25.

Aktem 639. 19. szer. Mosakowskiego Wład. z 8. p. p. Legionów ur. w r. 1898. w Krasinie, pow. Ciechanów do Szerug (Schehuk) pow. Płockiego przyn. rzym. kat. robotnika z zawodu obwinionego o dezercję. Rysopis Mosakowskiego:

włosy blond, oczy niebieskie, nos i usta proporcjonalne, wzrost 1'69.

Aktem 934. 19. szer. Józefa Stecherę z 7. p. p. Legionów komp. karab. masz. ur. w r. 1896. w Gierwałtowicach do powiatu Oświęciny przynależnego rzym. kat. rolnika obwinionego o dezercję.

W razie ujęcia jednego z nich należy przyaresztować go i dostawić wymienionemu sądowi powołując się na odnośny akt wspomnianego sądu. (Nr. 13726. V.)

g) Oddział, który w swym stanie posiada podchorążego (możliwie obecnie już podporucznika) Henryka Zielińskiego, w Białej Siedleckiej w r. 1896. tamże przynależnego rzym. kat. wolnego słuchacza Politechniki w Kijowie, syna Andrzeja i Karoliny Biegajło byłego podchorążego w Oddziale Łączności Grupy „Bug” lub któryby miał wiadomość o miejscu pobytu i przydziału tegoż Zielińskiego doniesie o tem Sądowi wojskowemu O. G. Lublin do K. 493. 19.

(Nr. 13803. V.) (667/I. P.)

Awizo 133.

Oddział w którym znajduje się szereg. Szewczyn Kaziwierz z byłej 52 komp. etap. doniesić

o tem bezzwłocznie D-twu II. Baonu Etap. powołując się na L. 288.

Awizo 134.

Z Kolumny epidemicznej „Matka” oddalił się szereg. Silberstein Izidor, Uprasza się władze bezpieczeństwa o schwytanie, względnie zarządzenie inwigilacyi co do osoby szeregowca Silbersteina, a przyaresztowanego uprasza się o odstawienie do Kolumny epidemicznej Nr. 6. „Matka” we Lwowie.

Osobiste daty wymienionego są nieznane.
(L. 1074/919. K. E. M.)

Awizo 135.

Z Kolumny epidemicznej „Matka” oddalił się szeregowiec Stawiński Stanisław. Uprasza się władze bezpieczeństwa o schwytanie, względnie zarządzenie inwigilacyi co do osoby szeregowca Stawińskiego, a przyaresztowanego uprasza się o odstawienie do Kolumny epidemicznej Nr. 6 „Matka” we Lwowie.

Osobiste daty wymienionego są nieznane.
(L. 1075/919. K. E. M.)